

## Arrest

nr. 350 163 van 9 juli 2026  
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. STAES  
Amerikalei 122/14  
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie

### DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Portugese nationaliteit te zijn, op 25 februari 2026 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 29 januari 2026 om de aanvraag tot intrekking van een inreisverbod niet in overweging te nemen.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, oud, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 27 februari 2026 met referentnummer 136645.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 april 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. KELCHTERMANS, die loco advocaat P. STAES verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaat S. VAN ROMPAEY verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De nuttige feiten die de bestreden beslissing voorafgaan, worden in de nota opgelijst als volgt:

*“1. Verzoekende partij, met Portugese nationaliteit, wordt tijdens zijn verblijf op het grondgebied van België zes maal veroordeeld, meermaals in het kader van inbreuken tegen de drugwetgeving.*

*2. Het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeelt verzoeker op 27.06.2019 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 8 jaar met onmiddellijke aanhouding, in staat van bijzondere en wettelijke herhaling en tot een geldboete van 15.000 euro (x6 = 90.000 euro) daar hij zich schuldig had gemaakt aan de invoer van cocaïne, met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming was aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging. Uit het arrest volgt dat verzoeker zich met volle overtuiging inschakelde in de werking van de vereniging en dit met het oog op de uithaling van de in te voeren partij cocaïne. De criminele organisatie hield zich in het Rijk bezig met het plannen en uitvoeren van een complexe operatie,*

*met name de illegale trafiek van cocaïne per zeeschip vanuit Latijns Amerika naar de haven van Antwerpen met het oog op de verdere verhandeling ervan.*

*3. Op 15.12.2020 maakt verzoeker het voorwerp uit van een beslissing tot beëindiging van verblijf, betekend op 16.12.2020.*

*4. Op 27.01.2023 wordt aan verzoekende partij bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) afgeleverd, samen met een inreisverbod (bijlage 13sexies) van 10 jaar.*

*5. Op 02.02.2023 wordt verzoeker gerepatrieerd naar Portugal.*

*6. Op 24.04.2025 maakt verzoekende partij het voorwerp uit van een administratief verslag illegaal verblijf.*

*7. Op 25.04.2025 wordt aan verzoekende partij bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) afgeleverd.*

*8. Op 09.05.2025 wordt verzoeker gerepatrieerd naar Portugal”*

1.2. Op 18 december 2025 dient verzoeker een aanvraag in tot intrekking van het inreisverbod dat op 27 januari 2023 werd afgegeven op grond van artikel 44nonies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.3. Op 29 januari 2026 treft verweerder een beslissing waarbij deze aanvraag niet in overweging wordt genomen.

Het betreft de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

*“Betreft : [d.S.V.F.A.]  
Nationaliteit: Portugal  
Geboren op [...]1986  
[...]*

*Meester,*

*Met verwijzing naar uw aanvraag van 18.12.2025 betreffende de intrekking van het inreisverbod dat op 30.01.2023 werd afgegeven met toepassing van artikel 44nonies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, kan ik u meedelen dat de Dienst Vreemdelingenzaken heeft beslist de aanvraag tot intrekking van dit inreisverbod krachtens artikel 44decies niet in overweging te nemen.*

*De aanvraag voor de intrekking van het inreisverbod moet worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde vanuit het land van oorsprong of van verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid. U stelt in uw schrijven dd. 18.12.2025 dat Mr. [D.S.V.] momenteel op het Belgisch grondgebied verblijft. Deze aanvraag kan in geen geval worden ingediend vanop het grondgebied van het Rijk. Dit vloeit voort uit het principe zelf van het inreisverbod. Daar de aanvraag niet is ingediend overeenkomstig paragraaf 2 van artikel 44 decies, kan ze dus niet in overweging worden genomen.*

*Tegen deze beslissing kan een beroep tot nietigverklaring worden ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, overeenkomstig artikel 39/2, § 2, van de wet van 15 december 1980.”*

## **2. Over de rechtspleging**

De Raad verwijst naar artikel 5.12, §3 van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 19 juni 2026), dat luidt als volgt:

*“§ 3. Voor alle beroepen die op het moment van de inwerkingtreding van deze wet hangende zijn voor de Raad en waarvoor met toepassing van artikel 39/74 van de wet van 15 december 1980 reeds een terechtzitting werd vastgesteld of waarop reeds een procedure in de zin van artikel 39/73, 39/73-2 of 39/73-3 van dezelfde wet wordt toegepast, verloopt de procedure overeenkomstig de bepalingen die van toepassing waren vóór de inwerkingtreding van deze wet. [...]”*

De verwijzingen in dit arrest naar materiële bepalingen van de Vreemdelingenwet betreffen bepalingen zoals ze van toepassing waren voor de publicatie van de wet van 16 juni 2026 ter uitvoering van het Migratie- en asielpact van de Europese Unie (eveneens gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 19 juni 2026), op het ogenblik dat verweerder de bestreden beslissing trof.

## **3. Onderzoek van het beroep**

### **3.1. In een enig middel werpt verzoeker op:**

- Schending art. 44nonies en 44decies Verblijfwet.
- Schending van de formele en materiële motivering.
- Schending art. 62 Verblijfwet.
- Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen.
- Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel<sup>1</sup>.

Hij betoogt als volgt:

*“Eerste onderdeel,*

*De bestreden beslissing stelt dat het inreisverbod overeenkomstig 44nonies werd genomen en dat de opheffing niet in overweging kan worden genomen overeenkomstig artikel 44decies:*

*“Art. 44nonies. § 1. Wanneer een bevel om het grondgebied te verlaten wordt genomen ten aanzien van een burger van de Unie of zijn familielid, kan de minister of zijn gemachtigde dit bevel met een inreisverbod voor het grondgebied van het Rijk gepaard laten gaan, en dit uitsluitend om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid.*

*§ 2. De duur van het inreisverbod mag vijf jaar niet overschrijden, behalve indien de burger van de Unie of zijn familielid een ernstige bedreiging is voor de openbare orde of de nationale veiligheid.*

*De duur wordt vastgesteld door rekening te houden met alle specifieke omstandigheden van elk geval*

*§ 3. Het inreisverbod kan niet ingaan tegen het recht op internationale bescherming.*

*Art. 44decies. § 1. De burger van de Unie of zijn familielid die een inreisverbod voor het grondgebied van het Rijk krijgt, kan er de schorsing of de intrekking van aanvragen na een redelijke termijn en in elk geval na drie jaar te rekenen vanaf de uitvoering ervan.*

*§ 2. De aanvraag voor de schorsing of intrekking van het inreisverbod moet worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde vanuit het land van oorsprong of van verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid.*

*De minister of zijn gemachtigde beschikt over een termijn van zes maanden om over de aanvraag te beslissen.*

*§ 3. Indien de aanvraag niet is ingediend overeenkomstig paragraaf 2, weigert de minister of zijn gemachtigde de aanvraag in overweging te nemen.*

*Indien de argumenten aangevoerd door de burger van de Unie of zijn familielid een wijziging in materiële zin bewijzen in de omstandigheden die destijds de beslissing tot inreisverbod op het grondgebied van het Rijk rechtvaardigden, schorst de minister of zijn gemachtigde het inreisverbod of trekt het in. In het tegenovergestelde geval weigert hij de aanvraag tot schorsing of intrekking van het inreisverbod.*

*§ 4. Tijdens de behandeling van zijn aanvraag tot schorsing of intrekking van het inreisverbod heeft de burger van de Unie of zijn familielid geen recht van toegang of verblijf op het grondgebied van het Rijk.”*

*Tweede onderdeel,*

*1.*

*De bestreden beslissing stelt als volgt:*

*“Met verwijzing naar uw aanvraag van 18.12.2025 betreffende de intrekking van het inreisverbod dat op 30.01.2023 werd afgegeven met toepassing van artikel 44nonies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, kan ik u meedelen dat de Dienst Vreemdelingenzaken heeft beslist de aanvraag tot intrekking van dit inreisverbod krachtens artikel 44decies niet in overweging te nemen.*

*De aanvraag voor de intrekking van het inreisverbod moet worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde vanuit het land van oorsprong of van verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid. U stelt in uw schrijven dd. 18.12.2025 dat Mr. [D.S.V.] momenteel op het Belgisch grondgebied verblijft. Deze aanvraag kan in geen geval worden ingediend vanop het grondgebied van het Rijk. Dit vloeit voort uit het principe zelf van het inreisverbod. Daar de aanvraag niet is ingediend overeenkomstig paragraaf 2 van artikel 44 decies, kan ze dus niet in overweging worden genomen.”*

*2.*

*Er wordt gesteld dat de aanvraag tot intrekking moet ingediend worden vanuit het land van oorsprong of van verblijf van de burger of zijn familielid.*

*Verwerende partij stelt dat de aanvraag in geen geval kan worden ingediend vanop het grondgebied van het Rijk en dat dit zou voortvloeien uit het principe van het inreisverbod zelf.*

*Dit is geheel niet correct.*

*Wanneer de opheffing van een inreisverbod opgelegd aan een derdelander, moet dit worden aangevraagd vanuit het buitenland. Dit volgt uit artikel 74/12 Vw:*

*§ 1. De minister of zijn gemachtigde kan het inreisverbod opheffen of opschorten omwille van humanitaire redenen.*

*Wanneer twee derde van de duur van het inreisverbod is verstreken, kan de onderdaan van een derde land een opschorting of opheffing van het inreisverbod vragen om professionele of studieredenen. Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, wordt de gemotiveerde aanvraag door de onderdaan van een derde land ingediend bij de Belgische diplomatieke of consulaire beroepspost die bevoegd is voor zijn woon-of verblijfplaats in het buitenland.*

*Echter is dit niet van toepassing op Unieburgers, zoals verzoeker in casu.*

*Nergens in de verblijfswet wordt bepaald dat de aanvraag enkel vanuit het buitenland zou moeten worden ingediend.*

*Men kan deze redenering eveneens doortrekken naar artikel 31 van de Burgerschapsrichtlijn die bevestigt dat een Unieburgers tijdens een beroepsprocedure tegen een verwijderingsbesluit/ inreisverbod mogen verblijven in het gastland, buiten in geval van besluit tot verwijdering om redenen van openbare orde, openbare veiligheid of volksgezondheid.*

*De bestreden beslissing schendt dan ook artikel 44decies, het motiverings- alsook het zorgvuldigheids-beginsel."*

3.2. Verzoeker kan niet dienstig de schending opwerpen van artikel 44nonies van de Vreemdelingenwet dat betrekking heeft op de voorwaarden waaronder een inreisverbod voor een burger van de Unie kan worden opgelegd. Dit inreisverbod dat op 27 januari 2023 werd afgegeven aan verzoeker op grond van voormelde bepaling is een definitieve beslissing. Zij werd immers niet aangevochten. Verzoeker kan huidig beroep niet aangrijpen om alsnog dit inreisverbod te gaan bekritisieren.

Dit onderdeel van het middel is derhalve onontvankelijk.

3.3. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing duidelijk is voorzien van een feitelijke en juridische motivering zoals opgelegd door de formele motiveringsplicht die ligt besloten in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker zet niet uiteen waarom de motieven hem niet toelaten zich erop te verdedigen, wat de voornaamste doelstelling vormt van de formele motiveringsplicht.

Een schending van de formele motiveringsplicht blijkt bijgevolg niet, te meer verzoeker de motieven op inhoudelijk vlak bekritiseert, waardoor hij kan worden geacht ze te kennen. Deze inhoudelijke kritiek wordt beoordeeld vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijke toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 29 oktober 2002, nr. 111.954).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt verweerder de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

3.4. De bestreden beslissing werd getroffen op grond van artikel 44decies, §2 van de Vreemdelingen-wet. Artikel 44decies van de Vreemdelingenwet viseert burgers van de Unie én hun familieleden, die zelf burger van de Unie zijn of een derdelander en luidt als volgt:

*"§ 1.*

*De burger van de Unie of zijn familielid die een inreisverbod voor het grondgebied van het Rijk krijgt, kan er de schorsing of de intrekking van aanvragen na een redelijke termijn en in elk geval na drie jaar te rekenen vanaf de uitvoering ervan.*

§ 2.

*De aanvraag voor de schorsing of intrekking van het inreisverbod moet worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde vanuit het land van oorsprong of van verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid.*

*De minister of zijn gemachtigde beschikt over een termijn van zes maanden om over de aanvraag te beslissen.*

§ 3.

*Indien de aanvraag niet is ingediend overeenkomstig paragraaf 2, weigert de minister of zijn gemachtigde de aanvraag in overweging te nemen.*

*Indien de argumenten aangevoerd door de burger van de Unie of zijn familielid een wijziging in materiële zin bewijzen in de omstandigheden die destijds de beslissing tot inreisverbod op het grondgebied van het Rijk rechtvaardigden, schorst de minister of zijn gemachtigde het inreisverbod of trekt het in. In het tegenovergestelde geval weigert hij de aanvraag tot schorsing of intrekking van het inreisverbod.*

§ 4.

*Tijdens de behandeling van zijn aanvraag tot schorsing of intrekking van het inreisverbod heeft de burger van de Unie of zijn familielid geen recht van toegang of verblijf op het grondgebied van het Rijk."*

3.5. Kernpunt van verzoekers kritiek is dat waar artikel 74/12 van de Vreemdelingenwet derdelanders niet toelaat om een aanvraag tot intrekking van een inreisverbod in België in te dienen, het anders ligt in het kader van artikel 44decies van de Vreemdelingenwet. Verzoeker leest hierin niet dat de Unieburger, hoedanigheid die hij heeft als Portugese onderdaan, enkel vanuit het buitenland de aanvraag kan indienen tot intrekking van een inreisverbod dat hem werd opgelegd. Immers wordt het een burger van de Unie toegestaan om vanuit het land van verblijf, in casu België, de aanvraag tot intrekking van het inreisverbod in te dienen, zo verduidelijkt de verzoekende partij ter terechtzitting.

3.6. Verzoeker kan echter niet worden gevolgd in zijn betoog. Het hem opgelegde inreisverbod houdt in dat het hem gedurende 10 jaar niet is toegestaan het Rijk te binnen te komen of er te verblijven. Dit volgt ook duidelijk uit artikel 44decies, §4, van de Vreemdelingenwet. Met land van verblijf waarnaar artikel 44decies, §2 van de Vreemdelingenwet verwijst, wordt redelijkerwijs bedoeld een ander land waar verzoeker als Unieburger verblijft, zijnde zijn eigen lidstaat, een andere lidstaat dan België of een land buiten de Europese Unie. Dat dit niet het land kan zijn dat een inreisverbod heeft uitgevaardigd, en verzoeker dus niet vanuit België een aanvraag tot intrekking van het inreisverbod kan indienen, volgt ook duidelijk uit de voorbereidende werken tot invoering van de artikelen 44nonies en 44decies in de Vreemdelingenwet: *"De aanvraag voor de schorsing of intrekking moet worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde vanuit het land van oorsprong of van verblijf. Deze aanvraag kan in geen geval worden ingediend vanop het grondgebied van het Rijk. Dit vloeit voort uit het principe zelf van het inreisverbod."* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, doc nr. 54/2215/00, p.40). In deze voorbereidende werken kan ook worden gelezen dat de betrokken bepaling een omzetting vormt van artikel 32 van de richtlijn 2004/38/EG. In voormelde bepaling kan in punt 2 worden gelezen: *"2. De in lid 1 bedoelde personen hebben gedurende de behandeling van deze aanvraag geen recht van toegang tot het grondgebied van de betrokken lidstaat."*

3.7. Er anders over oordelen zou elk nuttig effect aan het inreisverbod ontnemen, dat zoals gezegd het verbod van toegang en verblijf inhoudt. Het zou immers een burger van de Unie ertoe aanzetten om:

- gewoon verder te verblijven in het land dat het inreisverbod heeft uitgevaardigd om na verloop van tijd in dit land de aanvraag in te dienen tot intrekking of schorsing ervan;
- het land dat het inreisverbod heeft uitgevaardigd, te verlaten richting de eigen lidstaat of een naburige lidstaat om kort daarna gewoon terug te keren naar dit land om er na verloop van tijd de aanvraag in te dienen tot intrekking of schorsing ervan.

3.8. Er kan in deze dienstig worden verwezen naar een arrest van het HvJ 14 september 2017, Petrea, C-184/16. Het heeft betrekking op een Roemeense onderdaan voor wie de Griekse autoriteiten zijn terugkeer naar Roemenië bevolen hadden op de grond dat hij een ernstig gevaar voor de openbare orde en de openbare veiligheid vormde, en hem voorts opgenomen hadden in het nationale register van ongewenst

verklaarde vreemdelingen en het Schengeninformatiesysteem voor een bepaalde periode, wat inhield dat hem de toegang tot het Griekse grondgebied tot die datum werd ontzegd.

In het betrokken arrest kan het volgende worden gelezen:

*“42. Hoewel richtlijn 2004/38 geen specifieke bepalingen bevat voor het geval dat een persoon ten aanzien van wie een dergelijk besluit tot verwijdering van het grondgebied is genomen, in strijd met dat besluit naar de betrokken lidstaat terugkeert, volgt uit het samenstel van de bepalingen van die richtlijn en in het bijzonder de bepalingen inzake een eventuele opheffing van dit soort besluiten, dat de bevoegde autoriteiten over de nodige bevoegdheden beschikken om de naleving daarvan te verzekeren.*

*43. In dit verband dient te worden opgemerkt dat richtlijn 2004/38 regels bevat voor de voorwaarden waaronder de bevoegde autoriteiten dat besluit vanwege gewijzigde omstandigheden kunnen opheffen.*

*44. In artikel 32, lid 1, eerste alinea, van richtlijn 2004/38 wordt immers verduidelijkt dat personen die zijn verwijderd, na verloop van een redelijke termijn die afhankelijk is van de omstandigheden en in elk geval drie jaar na de tenuitvoerlegging van het besluit tot verwijdering van het grondgebied, een aanvraag tot opheffing van dit besluit kunnen indienen onder aanvoering van argumenten om te bewijzen dat er een wijziging in materiële zin is opgetreden in de omstandigheden die de uitvaardiging daarvan hadden gerechtvaardigd.*

*45. In artikel 32, lid 2, van die richtlijn is evenwel aangegeven dat die personen gedurende de behandeling van hun aanvraag „geen recht van toegang tot het grondgebied” van de betrokken lidstaat hebben.*

*46. Uit de bewoordingen van deze bepalingen volgt bijgevolg uitdrukkelijk dat richtlijn 2004/38 een lidstaat geenszins belet om een terugkeerbesluit te nemen jegens een persoon die op grond van artikel 32, lid 1, van die richtlijn heeft verzocht om opheffing van het voor hem geldende besluit tot verwijdering van het grondgebied, zolang de behandeling van die aanvraag niet tot een gunstig resultaat heeft geleid.*

*47. Hetzelfde geldt noodzakelijkerwijs wanneer, zoals in het hoofdgeding, de betrokkene opnieuw is binnengekomen op het grondgebied van de betrokken lidstaat zonder te hebben verzocht om opheffing van het op hem betrekking hebbende besluit tot verwijdering van het grondgebied”.*

Het gegeven dat een terugkeerbesluit kan worden getroffen ten opzichte van een Unieburger die een lidstaat terug binnenkomt zonder te hebben verzocht om opheffing van het op hem betrekking hebbende besluit tot verwijdering van het grondgebied, houdt noodzakelijkerwijze in dat hij een dergelijke aanvraag niet kan indienen in deze lidstaat.

3.9. Verzoeker kan ten slotte niet dienstig verwijzen naar artikel 31 van de richtlijn 2004/38/EG dat als volgt luidt:

*“1. In geval van besluit tot verwijdering om redenen van openbare orde, openbare veiligheid of volksgezondheid heeft de betrokkene in het gastland toegang tot gerechtelijke en in voorkomend geval administratieve rechtsmiddelen om tegen het besluit beroep in te stellen.*

*2. Indien het beroep tegen het besluit tot verwijdering gepaard gaat met een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening ter opschorting van de uitvoering van het verwijderingsbesluit, mag geen daadwerkelijke verwijdering van het grondgebied plaatsvinden zolang nog niet op dit verzoek is beslist, behoudens:*

- wanneer het verwijderingsbesluit gebaseerd is op een eerdere gerechtelijke beslissing, of*
- wanneer de betrokkenen reeds toegang hebben gehad tot rechterlijke toetsing, of*
- wanneer het verwijderingsbesluit gebaseerd is op dwingende redenen van openbare veiligheid overeenkomstig artikel 28, lid 3.*

*3. De rechtsmiddelen voorzien in de mogelijkheid van onderzoek van de wettigheid van het besluit, alsmede van de feiten en omstandigheden die de voorgenomen maatregel rechtvaardigen. Zij garanderen tevens dat het besluit niet onevenredig is, met name gelet op de voorwaarden van artikel 28.*

*4. De lidstaten mogen de aanwezigheid van de betrokkene op hun grondgebied hangende het proces weigeren, maar zij mogen de betrokkene niet beletten zijn verdediging in persoon te voeren, behalve wanneer zijn verschijning kan leiden tot ernstige verstoring van de openbare orde of de openbare veiligheid of wanneer het beroep of de herziening betrekking heeft op een weigering van de toegang tot het grondgebied.”*

Deze bepaling heeft dus betrekking op een beroepsprocedure tegen verwijderingsmaatregelen, de mogelijkheid tot effectieve verwijdering tijdens de beroepsprocedure en de aanwezigheid van de betrokkene tijdens deze procedures en werd omgezet in artikel 39/79 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker kan derhalve niet dienstig argumenten gaan putten uit deze bepaling.

3.10. Het enig middel is derhalve, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

#### 4. Kosten

Gelet op wat voorafgaat, past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

#### **Artikel 1**

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

#### **Artikel 2**

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juli tweeduizend zesentwintig door:

|          |                 |
|----------|-----------------|
| M. EKKA, | kamervoorzitter |
|----------|-----------------|

|            |          |
|------------|----------|
| T. LEYSEN, | griffier |
|------------|----------|

|              |                |
|--------------|----------------|
| De griffier, | De voorzitter, |
|--------------|----------------|

T. LEYSEN

M. EKKA